

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luentojen aiheena on ollut: syyskuun 25 p:nä *Vieläkin välittäjästä* ja lokakuun 2 p:nä „*Ei kukaan pääse Isän tykö muuten kuin minun kauttani*“. Luennot keskeytyivät joksikin aikaa R.R:n Johtajan ulkomaanmatkan takia. Sanomalehdissä ilmoitetaan niiden uudelleen alkamisesta.

Helsingin Ruusu-Risti-ryhmän kokous oli sunnuntaina, syyskuun, 18 p:nä klo 19. Helvi Leiviskän y.m. alkusoiton jälkeen hallituksen varapuheenjohtaja Hilda Pihlajamäki kertoi R.R:n johtajan matkasuunnitelmista, ja kaikki läsnäolijat nousivat seisoaalleen yksimielisen myöntymyksen ja hyväksymisen merkiksi hänen kysyessään, tahtoivatko jäsenet ajatuksin ja teoin edistää johtajan voiman ja terveyden palauttamista. Opistolan johtajatar Bertha Lindberg ilmoitti, että Opistola puolestaan jo oli luvannut voimiensa takaa tukea johtajan matkoja. Ohjelmassa seurasi sitten kaunista kuorolaulua soolo-osineen, jotka Annikki Uimonen esitti loistavalla ja lämmittäväällä tavallaan. Eri työryhmät eli kerhot, jotka kokoontuvat Kerholassa, ilmoittivat alkavasta toiminnastaan. Raamatuntutkimuskerho, työkerho, astrologinen kerho, päämajakerho, näyttämökerho ja etsijäin piiri – kaikki nyt kokoontuvat yhteiseen suojaansa, Kerholaan. Kahviloman jälkeen seurasi taas Helvi Leiviskän pianosoolo, ja sitten saatiin kuulla johtajan vastaavan suullisesti esitettyihin kysymyksiin. Tunnelma oli koko illan aikana vakavan onnellinen ja lämmin.

Ruusu-Risti-iltama toimeenpantiin Kulmakoululla syyskuun 25 p:nä. Ohjelmassa oli m.m Hilja Kettusen puhe, Annikki Uimosen laulua ja näytelmäkappale „Hirsipuumies“, jonka esittivät Erna Piponius ja Jukka Kuusisto. Runsaslukuinen yleisö oli nähtävästi tyytyväinen omistuneeseen illanviettoon.

Päämajakerho toimeenpani Ruusu-Risti-iltaman lokakuun 2 p:nä monipuolisine ohjelmineen.

Ruusu-Ristin tämä numero onkin tavallinen lokakuun numero, mutta marras-joulukuun kaksoisnumero ilmestyy joulukuussa.

Ruusu-Ristin Kirjallisuusseuran jäseniä kehoitetaan suorittamaan tämän vuoden vuosimaksunsa tai vuosi-osuutensa mahdollisimman pian, sillä ensi vuoden maksut kannetaan sääntöjen mukaan maaliskuussa. Maksut voidaan suorittaa joko P.E:lle tai hänen poissaollessaan Waldemar Kaadelle, Meritullink. 33, Ruusu-Risti, Helsinki.

R.R:n johtajan ensimmäinen matka ei kestä kauvan, mutta kirjeenvaihtajia pyydetään odottamaan vastausta siksi, kunnes johtaja on palannut kotimaahan.

Sampo okkultisessa mielessä. Professori Setälä on hiljattain ratkaissut Sammon arvoituksen. Hän on nimittäin viime teoksessaan Sammosta sitovasti todistanut, että Sampo tietää patsasta, jonka kultaisena naulana on Pohjantähti.

Kiintoisaa on kumminkin tutkia, mitä *okkultinen tiede tietää* Sammosta, tästä ihmeluomasta, joka tuotti onnea, valtaa ja rikkautta omistajalleen tai käyttäjälleen.

Suomen kansa, sanan palvoja, tietäjä-kansa tiesi ja, tunsu jo ammuin, mikä valta on sillä, joka hallitsi ja omisti Sammon. Mutta Suomen kansa ei ole ainoa, joka tämän on tietänyt. Monen muun kansan parhaat, viisaat ja tietäjät ovat myös jo ammuin tunteneet Sammon salaisuuden okkultisessa mielessä. Ja mitä on sitten Sampo salatieteellisessä mielessä? Sampo on henkisen ja maallisen vallan valtikka, voiman magnetisoitu kultainen valtikka, voiman sauva, jonka päässä on säteilevä, suunnaton hohtokivi. Ja ketkä ovat käyttäneet tätä voiman valtikkaa? Hengen suurmiehet ja ruhtinaat, Buddha, Kristus ja monet muut. Sillä on sekä luova, että tuhoava voima, niinkuin kaikella voimalla yleensä, riippuen siitä, miten sitä käyttää. Se on henkisen vallan ja mahdin ylin merkki ja symboli. Se on olemassa myös aineellistuneena, mutta vain ylen harvat ovat nähneet sen jonkun hengen ruhtinaan kädessä. Se on nähty m.m. Itämailla siinä kevätjuhlassa, jota buddhalaiset viettävät toukokuussa.

Suomen kansa on nimittänyt sitä Sammoksi, patsaaksi, jonka säihkyvänä naulana on Pohjantähti, Pohjolan yön valo, joka sen mielestä yksin kykenee kuvaamaan voiman valtikkaan hohtokiven suunnatonta loistoa. Kun Pohjolan emäntä kysyy Ilmariselta: "Taidatko Sampoa takoa, kirjokantta kalkutella?", tiesi hänen kysymyksensä okkultisesti tätä:

Oletko sinä voiman miehiä, onko sulla käytettävänä voiman säihkyvä valtikka, jolla voi luoda ja tuhota taivaita ja maita? Jos sinulla ei sitä ole, älä yritäkään silloin tulla minun sukuni jäseneksi, tietäjä-suvun, joka ei suvaitse heikkoja.

Meilläkin on hallussamme voimaa, mutta ei sitä, jota voiman valtikka edustaa ja symbolisoi. Jos siis voit osoittaa teoillasi edustavasi sitä, olet tervetullut meille, mutta muussa tapauksessa pysy loitolla meistä. Sillä vertaiset viihtyvät vain vertaisiensa parvessa.

Ja kun Ilmarinen teoillaan osoitti, että hänellä oli hallussaan voiman valtikka, silloin Pohjolan tietäjä-suku hyväksyi hänet vävyksi taloon.

Me huomaamme siis, että tämä Kalevalan laulu Sammosta on se vanha, ammuin laulu voiman valtikkaasta, kultaisesta ja säihkyvästä, jonka Suomen kansa on kätkenyt Sampoon ja tehnyt siitä mysterion, joka paljastuu vain sille, jolla on oikea avain avata Sammon luo johtavien kupari- ja rautaporttien kaikki ylen raskaat lukot.

Rafael Ronimus.